

InFacto

3 / 17

KESÄTYÖ ACCENTURELLA

Accenture on varmaankin yksi eniten killassa näkyvistä yrityksistä. Suurin osa kiltalaisista tutustuu yritykseen heti fuksina, jolloin monet käyvät ensimmäisellä excursiollaan Ruoholahden toimistolla. Ehkä osittain tästä tunnettavuudesta inspiroituneena hainkin Accenturelle töihin helmikuun yrityspäiväillan jälkeen ja päädyin kesäharjoittelijaksi finanssipuolelle.

Odotukseni teknologiakonsulttiharjoittelijan arjesta olivat seuraavanlaisia: lähes päivittäistä Excelin ja PowerPointin pyörittämistä ja analysointia, paljon uusia prosesseja opeteltavaksi, muutos- ja kehitysprojekteja, tiimipalavereita sekä asiakaskontakteja. Totuus oli sekä tätä että paljon muuta. Kliseisesti voisi sanoa, että konsultilla ei tosiaan ole tavallista työpäivää, vaan työt muuttuvat jatkuvasti.

Mitä työnkuvaan voisi sitten sanoa kuuluvan? Olin kesän osana Accenture Finland Banking Services -praktiikkaa, jonka asiakkaat ovat pankki- ja rahoitusalan yrityksiä. Näiden aiheiden ympärillä pyörivät myös päivittäiset tehtäväni. Karkeasti voisi sanoa, että työpäivät ja -viikot koostuivat seuraavista elementeistä: liiketoiminta-analyysijä, liiketoimintaprosessien mallinnusta, palavereita, esityksien valmistelua ja esittämistä sekä johdolle että asiakkaalle. Suurin osa työstä tehtiin yhteistyössä yhden tai useamman kollegan kanssa, joten uuden oppimista tapahtui päivittäin. Kommunikointi hoitui usein myös helposti Skypen välityksellä, joka mahdollisti ajoittaiset etäpäivät ja toi työskentelyyn mukavaa joustavuutta.

Monesti konsulttifirmojen kuvitellaan olevan "all work, no play" -tyyppisiä paikkoja, joissa tehdään pitkää päivää ja työpäivän jälkeen jaksetaan korkeintaan nukkua. Tämä ei kuitenkaan pidä Accenturella paikkaansa, vaan yrityksessä panostetaan työntekijän hyvinvointiin. On MyWellbeing -ohjelmaa oman hyvinvoinnin ylläpitämiseen, eri urheilulajien Fün -kerhoja ja esimerkiksi kello kahden hedelmät pirstämässä työpäivää. Myös kesäharjoittelijat saavat suurimman osan samoista eduista, kuin vakituisesti työskentelevät. Kesäharjoittelijoita muistettiin myös kahdesti iltameinojen muodossa, joka toi mahdollisuuden tutustua muihin harjoittelijoihin ja Helsingin yöelämään.

Suosittelisin Accenturea ja kesäharjoittelua ehdottomasti kaikille konsultoinnista kiinnostuneille. Työkaverit ovat oman tehtävänsä asiantuntijoita, joten oppia on tarjolla valtavasti ja kuten heti alussa opetetaan, kaikki vastailevat mielellään, jos pyydät apua tai tietoa jostakin. Työympäristö on globaali ja töitä tehdään eri puolilla maailmaa olevien konsulttien kanssa. Helposti voisi kuvitella, että kesäharjoittelijana ei pääse tekemään niin paljoa, mutta itse pääsin heti mukaan asiakasprojektiin ja sain vastuuta omista tehtävistäni. Omiin tehtäviin oli myös mahdollista vaikuttaa ja sain itse ohjata sitä, minkä suuntaisia tehtäviä sain. Lopputuloksena voisi sanoa, että kesästä jäi paljon uutta oppia ja kokemuksia tuleviin haasteisiin, niin kouluun kuin töihin.

TARTU TILAISUUTEEN

www.accenture.fi/tyopaikat

TUOMAS SUOMI

Ikä: 24

Pääaine ja vuosikurssi: Talouden ja liike-toiminnan hallinta, 5. vsk

Sivuaineet: Kone- ja laitesuunnittelu sekä Ohjelmistotekniikka

Harrastukset: Lumilautailu, järjestötoiminta

PÄÄSIN HETI MUKAAN ASIAKASPROJEKTIIN. TYÖKAVERIT OVAT OMAN TEHTÄVÄNSÄ ASIAANTUNTIJOITA, JOTEN OPPIA ON TARJOLLA VALTAVASTI.

 accentureconsulting

4 Päätoimittajan palsta

5 Puheenjohtajan palsta

6 TEKin palsta

7 ESTIEM: Poznań

8 ESTIEM: Dresden

9 ESTIEM: Novi Sad

10 Kesätyö: Smartly

11 Kesätyö: Metso

12 Kesätyö: CERN

14 Kiltisremppa

16 Fuksiviikko

18 Kolmiot 15v.

20 Kesätyö: ABB

22 Herwanta Challenge

24 UlkoXQ

26 Haaste

*Santeri Repo bongattu tetapk-luennolla (eli teollisuustalouden perusteet -kurssilla) Indecsin huppari päällä.
Kuva: Jonna Auvinen*

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs ry
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi

Päätoimittaja:

Maria Kudinova
paatoimittaja@indecs.fi

Logo:

Henri Lautamäki
henri.lautamaki@student.tut.fi

Painopaikka:

Suomi print Oy

Painomäärä: 50 kpl

Kansikuva:

Kolmiotimi Jonathan Melarti-
nin kuvaamana.

Päätoimittajan terveiset

KUVA: NIKITA GAVRILENKO

Tästä se vuosi taas lähtee. Ensinnäkin, tervetuloa uudet fuksit! Toivon näkeväni mahdollisimman monen käsi- ja näköalaa Infacton sivuilla, myös tulevaisuudessa.

Ne, jotka eivät minua vielä tunne, hei, olen Maria, kiltamme oman lehden, Infacton, päätoimittaja ja viidennen vuoden opiskelija. Aina uuden tapahtuman lähestyessä jaan kirjoitushommia jäsenistölle. Fuksit huom! Infactoon kirjoittamisesta saa fuksipisteitä, joita ei koskaan ole liikaa, eli ei kuin kirjoittelemaan.

Och samma på engelska. Dear freshmen, welcome to TUT and especially Indecs! I am Maria, a 5th year student and editor-in-chief. I hope to see your literary and visual input in Infacto, our guild's very own magazine. Note, you get fuksi points for writing.

Toivottavasti ensimmäinen tenttiviikko meni noin suurin piirtein niin kuin pitikin. Ja muistelkaa fuksiviikkoa; siitä tulee aina hyvälle mielelle.

Kesän aikana monenlaista on koettu, paljon on ehtinyt tapahtua. Useampi jäsen nappasi kiinni Indecsin tarjoamaan ensikertalaissponssiin ESTIEMin tapahtumiin

osallistumisesta. Kohteina ovat olleet Dresden ja Novi Sad. Töitäkin on keretty tekemään niin Suomessa kuin ulkomailla.

Lisää kansainvälisyyttä haettiin, kun syyskuussa puolisataa indecsläistä lähti killan viralliselle tai varjoiselle UlkoXQ:lle Etelä-Euroopan suuntaan. Siitä löytyy juttua lehden lopusta.

Kannessa komeilee poikkitieteellinen kolmiotimi; edustettuna Staabi, Luuppi ja tietenkin Indecs. Bileet ovat saavuttaneet hyvinkin arvostettavan teini-iän, 15 vuotta, mitä juhlistettiin syyskuun Kolmioilla. Infacton sivuilta löytyy lisää tarinaa bileiden historiasta ja nykyisten järjestäjien kertomisista.

Ja sitten killan ja etenkin jäsenistömme tämän vuoden, mielestäni, kovin saavutus: killan remontti. Vapaaehtoisvoimin kilta saatiin aivan uuden näköiseksi. Projektin koordinoitua hoitivat hallituslaiset, mutta itse työn toteutumisesta kiitos ja kumarrus kaikille vapaaehtoisille.

Toivotan kaikille antoisia lukuhetkiä! Nähdään uudella kiltahuoneellamme Indecsin hupparit päällä :)

Maria Kudinova
Päätoimittaja

ENGLISH

Puheenjohtajan terveiset

KUVA: ILARI LEINONEN

Omasta puolestani voin sanoa, että olen nauttinut opiskelujen ja opiskelijaelämän pariin palaamisesta mielettömästi! On ollut myös hienoa huomata miten uudet fuksimme ovat päässeet mukaan opiskeluun ja teekkarielämään. Kehotankin uusinta vuosikurssiamme ottamaan kaiken irti fuksivuodesta.

Tutorien ja fuksikapteenien lisäksi hyviä vinkkejä niin opiskeluun kuin vapaa-aikaankin liittyen saa yleensä kiltahuoneelta. Sieltä löytyy poikkeuksetta vanhempia tieteenharjoittajia, jotka ovat aikanaan kamppailleet samojen kysymysten kanssa.

Joka asiassa ei siis yliopistossakaan kannata keksiä pyörää uudelleen, vaan pelkästään ongelman ääneen sanominen voi viedä eteenpäin.

Syksyn saapuminen näkyy uusien fuksien lisäksi myös edustajistovaalien lähestymisenä ja vaalijulistoiden näkymisenä kampuksella. Edarivaaleissa valitaan Tampereen teknillisen yliopiston ylioppilaskunnan viimeinen edustajisto, joka on myös koko Suomen viimeinen tekkariylioppilaskunnan edustajisto. Ensi vuonna kirjoitetaan historiaa, olethan mukana käyttämällä äänesi vaaleissa?

Edustajistovaalit eivät suinkaan ole ainoat vaalit, jotka käydään syksyn aikana. Indecsin kannalta merkittävä on myös oman killan vaalikokous, jossa päätetään ohjenuorat ensi vuoden toiminnalle sekä valitaan hallitus vuodelle 2018.

Suosittelen hallitustoimintaa täydestä sydäimestäni jokaiselle. Hallitustoimintaa voi kliseisesti verrata jäävuoreen, se on paljon muutakin kuin mitä päällepäin saattaa näkyä.

Parhaimmillaan hallitustoiminta on uusien asioiden oppimista, ongelmanratkaisua ja ystävyssuhteiden solmimista. Jos siis haluat haastaa itsesi ja kehittyä useassa työelämässäkin arvostetussa taidossa, kannattaa lähteä mukaan kiltatoimintaan.

Haluan toivottaa hyvää syksyä ja tsemppiä opintoihin. Muistakaa myös huolehtia työnteon ja vapaa-ajan tasapainosta!

Syysterveisin,

Elina Ala-Mäyry
Puheenjohtaja

TEKin terveiset

KUVA: MARIA KUDINOVA

Syksy tuli jälleen puskista ja se tarkoittaa kahta varsin mukavaa asiaa: kesätöiden loppua ja uusien fuksien saapumista kampukselle!

Syksyn ensimmäinen TEK-palsta onkin omistettu teille, uudet opiskelijat. Monet teistä tapasivatkin minut jo fuksiviikolla TEK-infossa, mutta kerrattakoon vielä, että opiskelen neljättä vuotta ja olen tällä hetkellä Indecsin teekkaritoimari sekä KYH eli kiltayhdyshenkilö – linkkinne killan ja ammattiliittomme TEKin välillä.

Puoleeni voi kääntyä kaikenlaisien kysymysten puitteissa, olivatpa ne sitten TEKiin, opiskeluihin, teekkarikulttuuriin tai työelämään liittyviä. Vaikka kaikkeen en välttämättä tiedä vastausta, niin lupaan sen teille hankkia.

Syksyn lopulla aukeaa taas toimarihaut ja sitä kautta mahdollisuus päästä Indecsin KYHiksi, pestiin, jota voin todella suositella, sillä näissä hommissa pääsee toteuttamaan itseään ja verkostoitumaan yli kiltarajojen.

Mikäli sinulle herää kysymyksiä näistä hommista tai mistä vain muusta niin rohkeasti nykäisemään hihasta kiltahuoneella tai vaikkapa jossakin Indecsin tapahtumassa.

Nauttikaa syksyn karkeloista ja muistakaa opiskella ahkerasti!

PS. Jos et jostain syystä ole vielä liittynyt TEKin jäseneksi, niin tek.fi/liityopiskelija -linkin takaa pääsee helposti liittymään. Näin saat itsellesi laajan kirjon etuja, kuten lakimiespalvelut, käyttöösi.

Lassi Mäkinen

TEKin kiltayhdyshenkilö

TEKNIIKAN
AKATEEMISET

Anun 10 teesiä: Miksi lähteä Council Meetingiin?

TEKSTI JA KUVA: ANU KAUKIAINEN

Anu ja Jenni matkustivat huhtikuussa eurooppalaisten tutaopiskelijoiden yleiskokoukseen ESTIEM Council Meetingiin (CM). Reissu Puolan Poznaaniin osui pahasti Wapun päälle, mutta se ei kuitenkaan harmittanut yhtään, koska matka oli niin huikea.

Sanastoa

ESTIEM eli European Students of Industrial Engineering and Management

Verkosto, joka yhdistää kaikki Euroopan tuotantotalouden opiskelijat yli 80 yliopistosta.

Council Meeting, CM

ESTIEMin yleiskokous, jossa yli 250 tutalaista kokoontuu viikoksi yhteen tekemään päätöksiä verkoston tulevaisuudesta (ja juhlimaan useimmiten varsin railakkaasti).

General Assembly

Varsinaiset yleiskokousistunnot Council Meetingissä.

International Night

ESTIEM-tapahtumien perinnejuhla, jossa tarjolla on kaikki Euroopan paikalliset herkut aina suolaturskasta macaron-leivoksiin ja Mintusta serbialaiseen kotipolttoon.

Tähän on listattu Anun 10 syytä, miksi lähteä Indecsin edustajaksi CM:ään.

1 Tapaat muita tutaopiskelijoita ympäri Eurooppaa ja saat kasvatettua omaa verkostoasi kansainväliseksi. Kaikki ihmiset ESTIEMissä ovat todella mukavia ja hauskoja. Yhteishenki viikon ajan on huikea!

2 Pääset matkustamaan kaupunkeihin, joihin et välttämättä muuten tulisi menneeksi. Kaupungista saa hyvän kuvan paikallisen silmin. Poznań oli todella kaunis kaupunki.

3 PAARTYYY!! Joka ilta on bileet, jotka jatkuvat aamuun asti. Etenkin International Night ja Gala Dinner on pakko kokea.

4 Viikon aikana saat hyvän kuvan ESTIEMistä ja sen toiminnasta. Samalla innostut helposti lähtemään muillekin ESTIEMin matkoille.

5 General Assemblyssa pääset äänestämään ESTIEMin toiminnasta ja siihen vaikuttavista tekijöistä. General Assemblyssa pääset myös kuuntelemaan inspiroivia puheita ja esityksiä.

6 Erilaisten workshoppien kautta pääset sivistämään itseäsi ja oppimaan uutta. Esimerkiksi Anu oppi CM:n workshoppeissa, miten Tableau data-analytiikkasofta toimii.

7 Pääset puhumaan englantia ja muita kieliä. Halutessasi voit oppia puhumaan vaikka serbiaakin.

8 Matka on halpa, koska alle satasen osallistumismaksu kattaa kaikki ruoat ja majoitukset tapahtuman ajalta. Lisäksi laboratorio antaa matkatukea Indecsin edustajille.

9 Pääset kokeilemaan hyvää ja halpaa paikallista ruokaa ja juomaa. Puola viihdytti matkailijoita euron shoteilla ja hyvillä makkaroilla.

10 Saat kokemuksia, joita muistelet vielä vanhana.

Sinulla on nyt monta hyvää syytä lähteä CM:ään. Seuraavan kerran tämä mahdollisuus on huhtikuussa 2018 Karllsruhessa. See you somewhere in Europe!

Beste Grüße aus Europe 3D, Dresden

TEXT: OLLI SYRJÄLÄ
PHOTOS: LAURA KNIPPING

After the last exams in spring, we (Miika, Mikko and Olli) headed in mid-May to eastern Germany for a Europe 3D 10th anniversary event in Dresden.

Europe 3D is an ESTIEM event where the participants get to know the country and city from three dimensions: politics, economy and culture (or in this case: beer, döner kebabs and awesome people).

My decision to join this event came up as I was looking for a holiday before my work was about to start. ESTIEM events don't cost much, and as a first timer I got a little help from Indexs. :)

Before the event we had one day to walk around the great city of Berlin (note to ourselves, watch where you walk or you may find yourself in the middle of an urban tent village full of homeless people). From Berlin, we took a Flixbus to Dresden, where the main event started with a pub crawl and getting to know each other.

Throughout the week the schedule was very busy starting at around 8 a.m. and ending at around the same time the next morning :D, but that made it possible to get all out of our trip.

We got to do case studies, had a grill night, a city rally, hiked in Sächsische Schweiz, took part in an International night, a Gala dinner, Tolerade (crazy music-fest parade through city), beer tasting (besides beer drinking) and a lot more.

We got to see Leipzig (worse than Dresden), the Parliament house of Saxon, the Volkswagen e-Golf factory, the war museum, KraftWerk (an old factory renovated as a culture area) and the beautiful city of Dresden.

The best thing about this event was that you got to experience Germany from a scale of feeling like a complete tourist to feeling like a local university student.

Don't hesitate to participate in ESTIEM events, but watch out – you may make friends for a lifetime.

EXIT Festival Activity Week

TEKSTI: ILARI LEINONEN & MARKUS PARVIAINEN

KUVA: ILARI LEINONEN

Anu Kaukiainen (4. vsk), Markus Parviainen (3. vsk) ja minä, Ilari Leinonen (3. vsk) vietimme rauhallista kevät-päivää puoli vuotta sitten, kun mielenrauhaamme häiritsi ajatus ulkomaille rauhalliselle opintomatkalta lähtemisestä. Sitä ajatusta vastaan taisteleva päättyi jo pian luovutukseen meidän osaltamme ja päätimme lähteä Serbiaan.

ESTIEMin EXIT Activity Week on vuosittain Serbian toiseksi suurimmassa kaupungissa Novi Sadissa järjestettävä opiskelijatapahtuma Euroopan parhaaksi suuren musiikkifestivaaliksi valitun EXIT-festivaalin ympärillä.

ESTIEM tarjosi meille majoituksen ja aamupalat kuudenkymmenen euron hintaan. Ensikertalaisina kahdelle meistä reissu siis maksoi negatiiviset neljäkymmentä euroa, festari- ja lentoliput. Kohtuullista, totesimme.

Matkustimme Helsingistä lentäen Budapestiin ja Budapestistä jatkoimme rajan yli Serbiaan junalla. Bussi-, juna-, bussi- ja taksikyytien jälkeen olimme perillä hotellilla, aivan festaripaikan eli Petrovaradinin linnoituksen kupeessa.

Tapasimme heti muitakin akateemisella tuulella olevia ESTIEMereitä, joten tiesimme tämän olevan paikka juuri meitä varten. Akateemisuuden harjoittaminen alkoi heti hotellille saapumisen jälkeen erilaisilla peleillä, joihin liittyi paljon äänekästä keskustelua ja punaisia mukeja. Viisipäiväinen festivaali oli alkamassa.

Festarit toki alkoivat illalla yhdeltätoista ja jatkuivat aamuseitsemään. Jokaisena viitenä päivänä. Jotenkin vuorokausi oli siis täytettävä muiltakin osin.

”No sleep Novi Sad” -slogania mukaillen aamupäivän tunteinakaan ei juuri nukuttu, vaan aamupalalta suunnattiin Tonavan vastarannalle Štrand-hiekkarannalle.

Päiväohjelma muodostui rantahengailujen lisäksi esimerkiksi vapaaehtoisesta, lyhyestä kaupunkikiertelystä, mutta kummasti rannan pehmeä hiekka yli kolmenkymmenen asteen helteessä houkutti suurta yleisöä enemmän.

Hiekkarannalta suunnattiin pelaamaan pallo- ja mukipelejä eikä mintunraikkailta kirkkailtaakaan virvokkeilta ainakaan International Nightissa välttytty. Tuona iltana ennen festareille siirtymistä saimme nautiskella kaikkien edustettujen Local Group -sijaintien erikoisuuksia, joten opintomatkamme sai tällöin arvoisensa päätöksen.

Festareilla jokaiselle löytyi varmasti jotakin. Lavoja ja eri musiikkityylejä niille osoitetuilla lavoilla oli kolmattakymmentä. Festivaalialueelle olikin verrattain helppo eksyä, mutta eksyminen ei kuitenkaan ollut aina huono asia.

Uusien kokemusten ja tuttavuuksien kerääminen oli erittäin helppoa, kun festivaalialueen 150 tuhatta juhla-mielistä bilettäjää täytti sen jokaisen kolkkan.

Kollektiomme suosikeiksi nousivat konemusiikkia tur-suava Dance Arena, kuulokkein varusteltu Silent Disco ja tietenkin nimekkäät päälavan artistit sekä yleisömeri, näin muutamia mainitakseni. Ja kuten sanottua, biletyt jatkoi kukonlauluun saakka.

Kuitenkaan kotimaasta tuttuun tapaan virvoketarjoilu ei loppunut kolmen jälkeen, vaan janoiset tanssijat saivat kurkkuihinsa nesteytystä niin useasti, kuin jaksivat tiskillä sellaista käydä tilaamassa.

Ruokatarjoilu oli myös erittäin edullista sekä yllättävän monipuolista (avustava kirjoittaja muistaa maukkaan penne carbonara -aterian noin aamuviiden aikaan ennen kuin taas heittäytyi tanssin valtaan).

En näe mitään syytä, miksi kukaan festivaaleista nauttiva akateeminen yksilö ei lähtisi mahdollisuuden tullen Serbiaan. Kannattanee kuitenkin tulla Zagrebiin lentokoneella Budapestin sijaan säästyäkseen tuntien mittaisilta rajatarkastuksilta.

Working Smartly — Riku and Sahil Took Their Seats on the Rocket Ship

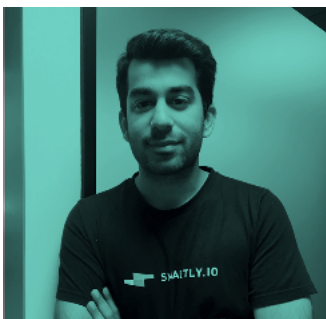
Last summer, Riku Poutanen and Sahil Azher Rashid, both Master's students at Industrial Engineering and Management, joined the Smartly.io team. Sahil flew to Dubai to meet customers and partners on his first day on the job, while Riku spent two months of his summer on rotation at Smartly.io's Singapore office.

Riku Poutanen, B.Sc. in Automation Technology in TUT, currently studying his Master's in Industrial Engineering and Management at TUT.

"The learning curve is amazingly steep. You're given a huge amount of responsibility right from the start", says Riku, who continues to work part-time at Smartly.io as a Service Operations Engineer, while finishing up his studies. "In Singapore, got to work closely with some of our largest Asian customers, and on top of that I had my own AI development project that aimed to improve the usability and efficiency Smartly.io's technical customer support chat."

"It never felt like just an internship. I had my own customers and got to do things that were really meaningful for the success of the company", says Sahil, who worked as an Account Manager in the Sunny Regions team, taking care of Smartly.io's Middle Eastern market. "At Smartly.io, all employees—even the most junior ones—are trusted to take ownership of their own work and make decisions."

Sahil Azher Rashid, currently finishing up his M.Sc. in Industrial Engineering and Management at TUT.

"Having a lot of responsibility very early on means that you really have to maximize your learning speed in order to thrive at Smartly.io", Riku points out. "The industry and the product we're building develop at warp speed, which makes the work super interesting and forces you to develop and learn in a very self-organized way, very fast. Luckily, you have a stellar team around you, who are always ready to help you learn."

Smartly.io is looking for brilliant young talents with business/computer science backgrounds and a hunger to learn to join our team in Summer 2018!

Lokomolla kesätöissä 100 vuotta mummoni isoisan jälkeen

TEKSTI JA KUVAT: LAURA KARINTAUS / METSO

Aloitin kesätyöt Metson Tampereen tehtaiden IT-harjoittelijana kesän alussa. Jo ensimmäisen viikon aikana huomasin, etten ollut ainoa perheeni jäsen, joka on tehnyt työtä tällä tontilla. Minulle kerrottiin, että mummoni isoisa oli tehnyt työuransa Lokomolla, joka sijaitsi samalla paikalla kuin nykyinen Metso. Olin kiinnostunut asiasta, ja aloin töitteni ohessa tutkia esivanhempani aikaa Lokomolla.

Työura alkuun harjoittelijana jo nuorena

Mummoni isoisa Aarno Ruissaari aloitti työnsä Lokomolla 1917, jolloin hän oli vasta 15-vuotias. Hän päätyi tekemään koko työuransa – yli 50 vuotta – samassa yhtiössä, josta hän myös siirtyi eläkkeelle. Hän aloitti harjoittelijana, jonka jälkeen hän toimi sorvaajana ja myöhemmin esimiehenä sekä työsuunnittelijana.

Automaatio ja työturvallisuus kehittyneet

Moni asia ei ole pysynyt samanlaisena, kun Lokomon tehtaasta on kehittynyt nykyinen Metso Mineralsin tuotantolaitos. Teknologian kehitys, erityisesti automaatio ja työturvallisuus, ovat nykyisin aivan eri tasolla kuin sata vuotta sitten.

Alkuaikoina Lokomo oli tunnettu höyryvetureiden valmistajana ja tärkeänä työllistäjänä Tampereen seudulla. Silloin oli tavallista, että työntekijä pysyi saman yrityksen palveluksessa koko työuransa ajan.

Nykyisin Metso valmistaa alansa markkinajohtajana murskaimia ja venttiilejä. Kansainvälisesti toimiva yritys on läsnä kaikissa viidessä maanosassa.

Sivutyö silmälääkärinä

Vaikka työturvallisuus on nykyisin Metsolla ykkösasia, olivat asiat täysin toisin sata vuotta sitten. Mummoni kertoi minulle, että oli tavallista, että sorvaajien silmiin lensi työskennellessä metallinlastuja. Mummoni isoisa olikin nimitetty epäviralliseksi silmälääkäriksi. Hänellä oli taito noukkia metallilastut pois sorvaajien silmistä.

Kesätyöni Metso IT-osastolla oli varsin mielenkiintoinen. Opin tuntemaan, miten IT-osasto työskentelee globaalisti toimivassa yrityksessä. Toki oman mielenkiintoni työhön toi toimiminen samassa työpaikassa mummoni isoisan kanssa.

Metsossa minut toivotettiin työhöni lämpimästi tervetulleeksi. Sain tutustua mukaviin ihmisiin eri puolilta maailmaa – isot kiitokset siitä.

Kesähessuna CERNissä

SciFiä, viiniä ja innovaatioita

TEKSTI: SAMU AHOLA

KUVAT: SAMU AHOLA JA JENNI KAIPAINEN

Monella on CERNistä valmiiksi jonkinlainen mielikuva. Jos liikut foliohattupiireissä ja seuraat internetin luotetavimpia tietolähteitä, sinulle tulee varmasti päällimmäisenä mieleen se, miten CERN aikoo tuottamansa antimaterian avulla vapauttaa antikristuksen ja tuoda helvetin maan päälle.

Myös Illuminati vaikuttaa CERNissä vahvana. Kirjassa *Enkelit ja Demonit* se yritti tuhota CERNin kautta katoista kirkkoa. Kaikkea tätä on aika vaikea selitellä, kun laitoksen logosta saa vähän kääntelemällä luvun 666 ja sen pihalla komeilee maailmojen tuhoajan, Shivan, patsas.

Tässä jutussa on huomionarvoista se, että CERN oli minun ja Jennin kesätyöpaikka kolmen kuukauden ajan viime kesänä. Virallisesti on siis kyse Euroopan hiukkasfysiikan tutkimuskeskuksesta, jossa tuhansista fyysikoista ja insinööreistä koostuva sekametalisoppa pyrkii selvittämään aineen ja universumin syvintä rakennetta ja olemusta maailman suurimman koneen, LHC-hiukkas-kiihdyttimen, avulla.

Valtavan kampuksen reunamilta löytyi myös pala aitoa kotimaista startup-pöhinää, eli pahamaineisen Suomi-mafian pyörittämä IdeaSquare-innovaatiohubi, jonka keskellä seisovassa vanhassa lontoolaisessa innovaatiobussissa työskentelimme suurimman osan kesästä.

Kesätyönämme oli koostaa, valmistella ja analysoida da-

tasetti tutkimusprojektiin, joka tutkii Suomen innovaatiopolitiikalle annettuja suosituksia ja toimenpiteiden seurauksia sekä riskipääomasijoitustoimialan kehitystä. Homma oli itsenäistä ja mielenkiintoista. Käytännössä siihen kuului paljon lukemista, havaintojen ylös kirjaimista ja todella paljon työparin kanssa löydöksistä väitelyä.

Huolimatta ajoittaisista pienistä mustista aukoista ja toisiin ulottuvuuksiin avautuvista ovista CERN on kerrassaan mahtava työpaikka. Tämän voin sanoa sillä varauksella, että osa työntekijöistä saattaa hajoilla ikivanhoihin legacy-koodinpätkiin, mikä tuskin kuitenkaan uhkaa tämän lehden lukijakuntaa.

Työkulttuuri nojaa vahvasti jokaisen omaan motivaatioon viedä tiedettä eteenpäin ja työpäivän jälkeen niin ikivanhat nobelistit kuin vasta saapuneet kesähessutkin kokoontuvat iloisesti oluen ja viinin ääreen CERNin ravintoloissa. Paikan erikoisuus, massiivinen 1.75 litran kannu, sai entisaikojen Kolmiobileiden litran tuopit tunteen junnujen koolta.

CERNin valtavalla ja sokkeloisella kampuksella riittää lähes loputtomiin jänniä paikkoja tutkittavaksi. Vaikka maanpäälliset rakennukset näyttävät monin paikoin vuosia sitten hylättyä hökkelikylältä, voi joissain paikoissa tuntea astuneensa tosielämän Star Wars -kulissiin.

Alueen sisällä lähes kaikki ovet ovat utelioiden kesäopiskelijoiden varalta aivan auki. Paikoista kiinnostavimpia ovat avaruusmission komentokeskuksilta näyttävät mita-asemien valvomot, joissa jatko-opiskelijat päivystävät kellon ympäri, ja kilometrien pituiset huoltotunnelit, jotka ovat ehkä maailman todennäköisin alkupaikka zombien hyökkäykselle.

CERN sijaitsee Geneven laitamilla Sveitsin ja Ranskan rajalla. Geneve on hieno kaupunki, mutta ei mikään bilekohde. En tiedä, voiko maailmanrauhan työssijana tunnetulta kaupungilta edes odottaa kovin rankkaa menoa, muttei myöskään vähän kymmenen euron molemmiin puolin vaihteleva tuopin hinta perusbaareissa houkuttelee yöelämään.

Erityisesti kesäaikaan Geneven kaupunki on kuitenkin erikoistunut polttamaan lähes äärettömiä rahavarantojaan kaupunkilaisten iloksi, ja erilaisia ilmaisia festareita ja tapahtumia on harva se viikonloppu. Muita hyviä kesäaktiviteetteja ovat Rhone-joen virrassa kelluminen ja läheisille vuorille kiipeily.

Työn ohessa ehti viettämään myös vapaa-aikaa. Iltojen ohjelmaksi oli yleensä ruuan ja viinin merkeissä kokoontuminen kolmen suomalaisen kesähessun vuokraamassa upeassa keittokämpässä, jonka parveke katseli suoraan Juravuorille ja naapurit olivat ihmeen suvaitsevaisia tai kuuroja.

Huhujen mukaan moni koitti suorittaa myös myyttisen viini-challengen harvan siinä koskaan onnistuen. Rauhallisia iltoja kämpillä ei tarvinnut viettää kesän aikana montaa. Lisäksi CERNissä on joka kesä sadoittain kesäopiskelijoita, jotka tulevat kaikkialta maailmasta ja joiden menoon on myös helppoa mennä mukaan.

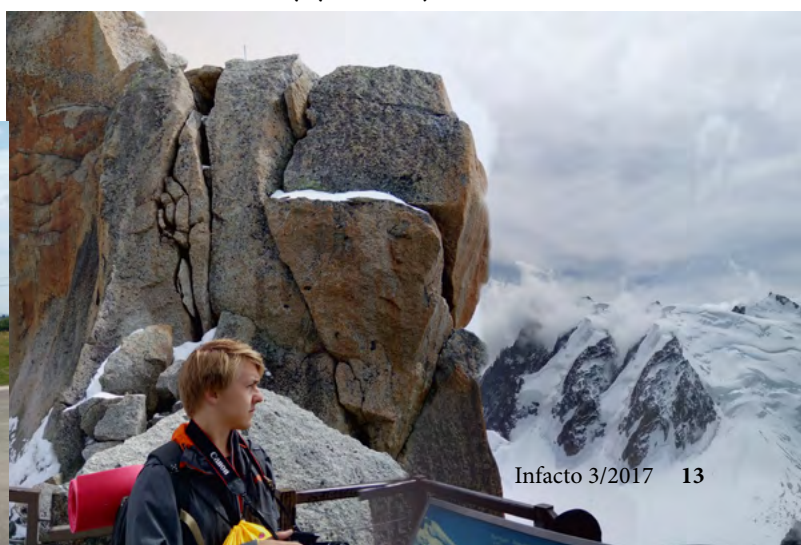
Yksi Geneven parhaita puolia on sen keskeinen sijainti ja suuri osa viikonlopuista kului naapurimaissa ja -kaupungeissa. Noilla reissuilla tutustuimme myös vaihtoehtoisin

(ja puoli-ilmaisiin) matkailutapoihin, kuten kimpapakyyteihin ja AirBnB-kämppiin.

Ranskalaisten hardcore-kommunistien luona yöpyessä oli ehkä fiksua olla levittämättä tuotantotalouden ilosanomaa. Välillä päätimme kokeilla spurgu-simulaattoria, jätimme majoituksen kokonaan hankkimatta ja yövyimme esimerkiksi puistojen penkeillä, puiden alla tai ehkä oudoimpana, pahvien päällä kirkon rakenteiden suojissa, mistä iloinen kirkonmies tuli aamulla herättämään.

Kesä CERNissä on kokemus, jota ei helpolla vaihtaisi. Suosittelemme erityisesti nykyisen 3. vuosikurssin, mutta miksei muidenkin, olemaan hereillä, jos paikkoja jälleen ensi tammikuussa tulee hakuun, onhan Indecsillä jo monen kesän putki käynnissä CERN-kesäharjoittelijoiden lähettämässä. Lisätietoja mistä tahansa aiheeseen liittyvästä tai muusta voi kysyä allekirjoittaneelta tai Jenniltä.

Remppa-arvostelu

3 1/2

TEKSTI JA KUVAT: MARIA KUDINOVA

Kesän aikana kiltahuoneemme sai uuden ilmeen. Kesän alussa avattiin suunnittelukilpailu, jonka voitti Nella Rajala TamArkilta. Toteutuksesta vastasi Indecsin vapaaehtoiskaarti, joista mainittakoon Risto ”Ripa” Kurppa, Karim Hafez, Valtteri Jokila ja Matti Mäkinen, jotka uhrasivat useamman arki-iltansa ja viikonloppunsa paremman kiltahuoneen puolesta. Useampi hallituslainenkin teki osuutensa röistä. Antoivatpa panoksensa myös Ripan veli ja Ellun faija.

Varsinainen työ tehtiin Perttu Leskisen tiukan aikataulun mukaan kolmessa viikossa, johon mahtui pienoinen vesivahinko, jonka takia suurin osa juuri lattiasta jouduttiin irrottamaan, kuivaamaan ja asentamaan uudestaan paikoilleen. Lopputuloksessa ainoa asia, joka jäi vanhasta killasta, on Lotta Sunin aikoinaan piirtämä Tampere-si-luettiseinä.

Koska esteettisyys on arkkareiden selkäytimessä, kävi anonyymi arkkariraati arvostelemassa uuden kiltiksemme. Alla heidän ajatuksiaan.

VALOT – 4,3

Tyylikkääts lampu, hyvin sommiteltu, hyvää geometriaa, neliö on hyvä muoto. Plussaa, että valon värisävyä ja lämpöä pystyy muuntelemaan. Käytettävyyssongelmia, kun valokatkaisija näyttää vähän lonksuvalta.

LÄSYSEINÄ – 1

Kyseenalainen sommittelu, varsinkin haalarimerkkitaulu vaan heitetty ylös, vinossa putkien päällä. Vajaa yritys. Mutta missä on TamArkin läsy?!?!

HALLITUSNURKKAKAAPISTO – 3,3

Pakko antaa ylähyllylle vitonen, koska on hienoa olla Tampereen **teknillisessä** yliopistossa, jossa ei osata asentaa kaappeja oikein. Hyvä yritys, kun yksi kaappi on kuitenkin saatu suoraan vaikka muut ovatkin vinossa. ”Saatanan tunarit”.

KELLOSEINÄ – 4

Mukava nähdä Turun aikaa, koska siitä tulee aina lämpöinen kotiolo. Turussa kello kyllä menee väärään suuntaan, muttei kello ole koskaan 42.

New York ja Turku eksoottisia paikkoja, mutta Herwood ei oikein kuulu joukkoon. Tulee hauska fiilis, kuin olisi lomalla, koska lentokentillä on tommosia.

ALUE INFOTAILUN YMPÄRILLÄ – 1

Sähköjohdot ja talotekniikka aika rumasti esillä. Ei ehkä liity remonttiin, mutta siihen olisi voinut ehkä vaikuttaa

sen aikana. Johdot huolimattomasti ja tuuletetut tarpeettoman näkyvillä. Varmasti toimivat ihan hyvin, mutta ei tässä tekniikkaa arvostella, vaan arkkitehtuuria ja sisustusta.

5+ TTHP:n alppireissun mainoksen korostamisesta ja sil- le annetusta omasta seinästä.

INFOTAULU – 5

Huiketa, että näkee mikä soi. Itse musiikkidiggarina ei aina jaksaa huutaa ”mikä tää biisi oli?” ja täällä voi nos- taata vain katsetaan. Voisi ottaa itsellekin, jos löytyisi joku koodaaja.

PELINURKKA – 3

Hienot tuolit, mutta niiden asettelu useammalle kuin kahdelle hieman kyseenalaista. Myöskin eikös telkkarista pitäisi olla viisi metriä etäisyyttä? Riippuu varmaan telk- karin koosta, mutta tuossa voi joka tapauksessa olla hie- man klaustrofobinen tunnelma.

Olisin odottanut, että Indecsillä on isompi TV. Meillä on isompi TV. (toim. huom. arkkariraati ei tiennyt mitään valkokangassuunnitelmista.)

KORKEA PÖYTÄ – 3

Perusvarma, kompakti ratkaisu. Vähän mietityttää tosin ergonomia. Tässä juuri *prime example* siitä, että opiskeli- ja on vähän kumarassa ja tuoli vähän liian korkealla. Jos

aina tulee kiltikselle tekemään laskareita ja muita hark- katöitä, niin kyllä selkä on mutkalla kun valmistuu. Eli ei ergonomisin vaihtoehto, vaikka nätti onkin. Plussaa kui- tenkin siitä, että töitä pystyy tehdä seisten.

SILUETTISEINÄ – 4

Muistutus vanhasta ja tyylikäs. Tuo hyvin esille Indecsin värejä ja logoa. On se ihan hyvä, että jotain on säilytetty vanhastakin.

KAHVIKUPPIHYLLY – 4

Kiva kun on hirveästi erivärisiä kuppeja ja kaikki saa lait- taan siihen omansa. Tuo persoonallisuutta, kun kaikilla on omanlaisensa muki.

Olen järkkymätön minimalismin kannattaja, joten mun mielestä tuollainen sillisalaatti on vähän turhaa. Alaosassa kivasta punaisia ja valkoisia mukeja, tuo indecsmäisyyttä, mutta yläosassa vähän liikaa värejä omaan makuun.

Plussaa, että vetokaapeissa on hidastimet eikä ne kalahda.

KEITTIÖTASO – 4,5

Komea allas (toim. huom. arkkariraadin jäsen silitti hel- lästi tässä kohtaa altaan mustaa pintaa.) Erittäin siistit al- las ja taos, sopivat hyvin tähän kokonaisuuteen. Trendik- käästi käytetty puuta, vaikka olisikin laminaattia. Hienoa, että lasinen vedenkeitin.

DISKOVALOT – 4,3

Kyllä saavat pisteet. Bileet eivät ole mitään ilman hyviä valo- ja. Arvostaisin käytettävyyttä ehkä sillä, että katkaisi- ja voisi olla paremmassa kohdassa. Ja myös se, että niin- kin yksinkertaiselle asialle kuin kahvinkeitolle on selkeät ohjeet, mutta tällainen valotekniikka, missä on ohjeistus?

LATTIA – 5

Lattiapinta-alaa on selkeästi enemmän ja se on hyvä jut- tu. Aikaisemmin Indecsin kiltahuoneella oli sellainen vä- hän turhan tiivis tunnelma, vaikka siinä ei muuten ollut- kaan mitään vikaa. Nyt tänne mahtuu enemmän ihmisiä, enemmän ihmisiä paremmat bileet, paremmat bileet niin se on aina hyvä.

YLEISESTI – 3,5*

Kiltahuone näyttää tosi nätiltä, vaikka muutamia teknisiä puutteita on. Hienosti Nella on tämän saanut suunnitel- tua. Tila on ehdoton plussa. Suunnitelman hyvät puolet ja hienous välittyvät. Pienistä käytettävyy- ja toteutuson- gelmista huolimatta aika hyvä kiltahuone.

*Kolmonen on aika perushyvä. t. arkkariraati

Huh, fuksiviikko

TEKSTI: JONNA AUVINEN

KUVAT: LASSI MÄKINEN JA MARIA KUDINOVA

Tätä kirjoittaessa siitä on jo reilu kuukausi, kun me fuksit saavuttiin tietämättöminä kampukselle ja saimme ensimmäiset maistiaiset tulevasta vuodesta. Osa oli toki saattanut lämmitellä sunnuntaina pidetyllä etunurtsichillauksella, mutta silti kaikille tuli varmasti paljon uutta jo heti ensimmäisenä päivänä.

Maanantai lähti käyntiin vähän virallisemmilla osioilla, kuten rehtorin puheella, mutta ei mennyt aikaakaan, kun päästiin jo maistelemaan ilmaista skumppaa ja kohottelemaan nopeasti tyhjäksi juotuja laseja. Tästä siirryttiin tutorryhmiin ja toinen toistaan upeampien tutustumisleikkien pariin.

Koulusuunnistuksestaakin oli jo kuullut fuksilehdestä, mutta kun itse asiaan päästiin, meni meininki jo odotettua villimmäksi – selvinpäin kaiken lisäksi. Oma tutorryhmäni päätti lähteä kisaan mitä oudoimmalla politiikan fidget spinneri kilpailu -aloituksella, mikä täytyy kokea ymmärtääkseen mistä siinä oli kyse.

Päivän aikana useampikin ryhmä taisi myös päästä ensimmäistä kertaa tutustumaan teekkarilauluihin – lahjonnan merkeissä tietenkin.

Olisi luullut, että superhauskan, mutta voimia vievän raskuuden jälkeen jokainen olisi lähtenyt kotiin nukkumaan, mutta eihän se käynyt päinsä, sillä tulevien teek-

kareiden oli heti tutustuttava ainakin yhteen Hervannan rakkaista juomamestoista. Ilta menikin siinä sitten biljardia pelaillen ja uusiin ihmisiin tutustuessa.

Tiistaina ”verkostoituminen” sen kun jatkui grillailun merkeissä. Henkilökohtaisesti itselleni kyseinen ilta saattoi olla viikon keittoisin ja mielikuvat paikoitellen ehkä hieman hataralla pohjalla, mutta se ainakin takaa, että hauskaa todellakin oli!

Pääsimme illan aikana tutustumaan paremmin jo valkoiset haalarit saaneeseen porukkaan ja tietenkin toisiimme. Illan kohokohta ainakin omalle tutorryhmälleni lienee kuitenkin upeaakin upeampi Las Ketchup-esitys, jota oli harjoiteltu kunnolla (köh) illan aikana.

Bileet jatkuivat Unionin hellässä hoivassa, josta jotkut itseäni parempikuntoisemmat kuulemma vielä lähtivät jatkojenjatkoille Hervantaan.

Koska tiistai saattoi venyä pitkälle monilla, oli hyvä, että keskiviikkona keittoilut jätettiin ainakin hetkeksi rauhaan ja me fuksit pääsimme tutustumaan teekkariurheilun saloihin. Kumipelausiso taikka kyykkä tuskin merkitsi monelle paljoa ennen tätä päivää, mutta nopeasti nämäkin lajit opittiin ja ehkä joku saattoi niistä nauttiakin.

Ettei meno olisi kuitenkaan liian tunnolliseksi mennyt, siirryttiin pelailujen jälkeen ESTIEMin saunaan, missä saimme kuulla enemmän heidän toiminnastaan sekä ottaa pikkuisen huikkaa siinä välissä. Illan vanhetessa väki väheni, mutta innokkaimmat jatkoivat vielä Mörrimöykylle tapaamaan killan ulkopuolistakin väkeä. Itse nautin ainakin tästä ensimmäisestä kosketuksesta maagiseen Teekkarisaunaan.

Jos muut päivät olivat vielä jollekin tuntuneet kevyiltä, niin torstaina sai viimeistään räjäyttää potin. Legendarinen pubirundi lähti Tampereen keskustorilta ja haippi-meno™ jatkui aamun varhaisimmille tunneille saakka.

Itse en ole edes varma, millaisia adjektiiveja tämän legendaarisen tapahtuman kuvailuun pitäisi käyttää, mutta uskon, että tämän lehden lukijana tiedät mistä puhun – ainakin jos muistat mitään koko päivästä.

Joukkueet olivat pukeutuneet mitä luovimpiin asukokonaisuuksiin ja meininki oli tätä vastaava. Välillä ohikulkijalla on ehkä saattanut mennä sekaisin, että oliko ohi viilettävä ryhmä eskarilaisia vai yliopistolaisia, mutta viimeistään joutuessaan muovihanskan myyntikohteeksi tämä tuli näille raukoillekin selväksi.

Itse kierroksesta on varmaan monelle jäänyt mitä ihastuttavampia (– tai ehkä vähän vähemmän ihastuttavia) muistoja, joita voimme vielä 80-vuotiaina kiikkutuolisamme kertoilla, mutta ei sovi unohtaa kierroksen jälkeisiä jatkojakaan.

Itse ainakin tunsin vasta silloin kuuluvani todella tänne, kun ympärillä esiteltiin mitä täydellisimpiä tanssimuoveja vielä hienommassa vaatetuksessa – kaikki tässä kuuluisassa teekkarihengessä jaettuna.

Kun viimein tämän kaiken jälkeen heräsi perjantaina, pääsaattoi olla huteruudesta uudesta tiedosta, muistoista ja kavereista, mutta olen varma, ettei kenellekään jäänyt epäselväksi kuinka upeaa on olla fuksi TTY:llä!

15 vuotta poikkitieteellisyyttä

Kun Indecs, Staabi ja Luuppi yhdistävät voimansa syntyvät kerran kuussa Tampereen suurimmat opiskelijabileet. Noin 1700 osallistujaa, 8 kertaa vuodessa ja 15. vuosi menossa. Mutta mistä kaikki lähti ja mitä sanovat nykyiset kolmiovastaavat?

TEKSTI: MARIA KUDINOVA & POIKKITIETEELLINEN KOLMIOTIIMI
KUVAT: KOLMIOT & JONATHAN MELARTIN

Ensimmäiset Kolmiot järjestettiin huhtikuussa 2002 Partyhouse Kivassa vanhojen boomareiden ja luuppilaisten toimesta. Idea Kolmioiden järjestämisestä sai alkunsa, kun muutama vanha boomari totesi kaupungin kaipaavan jotkin muut bileet Boomin haalaribileiden lisäksi. Järjestämiseen lähtivät mukaan myös Staabi ja Luuppi.

Indecsin vuoden 2002 puheenjohtaja Ilkka Ruotsila järjesti jäsenistölle bussikyydityksen Teekkarisaunalta Kivaan ja pian Kivasta muodostui kiltamme bileiden jatkojen kantapaikka. Kolmioiden järjestäjät tarvitsivat kanavan TTY:n sisällä mainostamista varten. Indecs oli luonnollinen valinta yhteistyökumppaniksi, koska järjestäjät tunsivat killan hallituksessa toimivat Mikko Myllymaan ja Mikko Kuitusen.

Ensimmäisen kolmiosopimuksensa Indecs allekirjoitti keväällä 2003. Vaikka ensimmäisenä vuonna Indecsin osa Kolmioiden järjestämisessä ei ollut kovin suuri, vuoden loppuun mennessä kiltä kuitenkin korvasi järjestävässä tiimissä olleet vanhat boomarit.

Vastuunsiirtoon vaikuttivat puheenjohtajan paikalta poistuva Myllymaan Mikko ja ulkosuhdetoimarin pestistä puheenjohtajan paikalle siirtynyt Kuitusen Mikko. Jälkimmäisen puheenjohtajuuskausi vaikutti vahvasti niin Kolmio-konseptiin kuin bileiden asemaankin.

Kolmiot ovat erottuneet muista opiskelijabileistä sillä, että joka kerta bileillä on ollut jokin teema: Hawaii, Oktoberfest, Ibiza, Movember, JVG, Halloween jne.

Kivan jälkeen Kolmioita on järjestetty muun muassa So-kerissa, Emmassa, Cabaretissa, Kuubassa, Onnelassa, Ti-vo-issa, Fat Ladyssä ja Ravintolamaailmassa. Toki monet näistä olivat samassa tai lähes samassa tilassa uudella nimellä toimivia ravintoloita.

Lähde: vanhat Infactot sekä Karim Hafezin (2017) muisti.

Anu, 4. vuosikurssi, Indecs ry

Mitä kaikkea kuuluu kolmiovastaavan toimenkuvaasi?
Bileiden suunnittelu, lipunmyynnin organisointi, markkinointi, sidosryhmäyhteistyö, tulojen selvittäminen, pidemmän aikavälin strateginen suunnittelu ja toteutus

Miten valmistaudut Kolmioihin?
Laittamalla glitteriä naamaan ja etkoilemalla

Kolmiodrinkki: Shotit ja vesi.

Tavallinen Kolmio-ilta:
Pukee aamulla vaatteet ja hyvän asenteen. Alkuillasta katsoo et kaikki menee hyvin ja sen jälkeen voi iskeä tanssilattialle.

Missä muussa Tampereen baarissa olisi vielä kiva järjestää Kolmiot?
Ei niinkään baarissa vaan tehdashallissa.

Unelmakolmiot:
Kaikilla kävijöillä hyvä meno, ei se muuta tarvitse.

Milloin olit ensimmäistä kertaa Kolmioilla?
Ekat kolmioni olivat heti fuksisyksyn alussa Fat Ladyssä. Silloin Indecsiä oli oma karaokekoppi Kolmioilla. Se oli mieleenpainuva.

Jenna, 3. vuosikurssi, Luuppi ry

Mitä kaikkea kuuluu kolmiovastaavan toimenkuvaasi?
Bileiden suunnittelu yhdessä kolmiotiimin kanssa, myös mainosten levittely ympäri yliopistoa on osa toimenkuvaani. Me Luupin kolmiovastaavat käpistelemme Kolmioihin liittyvää rahaliikennettä. Tämän lisäksi tietysti täytyy hoitaa kommunikointia ainejärjestöjen hallitusten ja Kolmiotiimin välillä.

Kolmiodrinkki: Sour apple jäällä.

Minkä teemaisilla Kolmioilla haluaisit käydä?
Rokkikolmiot ois kova juttu.

Missä muussa Tampereen baarissa olisi vielä kiva järjestää Kolmiot?

En tiedä mahdutaanko Kolmioita järjestämään oikein missään muussa baarissa, mutta Kolmiothan voisi järkätä joskus vaikka Pirkkahallissa tai Kuivaamolla, missä on tilaa vaikka muille jakaa :)

Entä jos Kolmiot muuttuisivat Neliöksi (eli mukaan tulisi vielä yksi ainejärjestö)?

Mielestäni idea on ihan hyvä, mutta kommunikointi vaikeutuisi kyllä huomattavasti, kun henkilömäärä lisääntyy. Alunperinhän Kolmioille suunniteltiin aivan eri yhteistyökumppania, lopulta kuitenkin päädyimme Indeksiin: yhteistyömme sujuu hyvin, joten mitä turhia alkaa hyvää tuotemerkkiä ja yhteistyökumppaneita sotkemaan.

Omat tavoitteet Kolmioille ennen vuoden loppua?

Aion hoitaa hommat loppuun asti kunnialla ja suunnitella ensi vuotta vähän jo valmiiksi, jotta uusien vastaavien työ vähän helpottuu.

Milloin olit ensimmäistä kertaa Kolmioilla?

2015, syksyn ekat Kolmiot: muistan ne kammottavat jonot, jotka ulottuivat yli Kehräsaaren sillan puolen välin. En ole kovin kova juomaan (alkoholia), joten muistikuvat ovat usein hyvinkin selkeitä.

Miltä Kolmiot näyttävät 15 vuoden päästä?

30-vuotiaat kolmiot ovat Tampereen suurimmat kuukausittaiset opiskelijabileet. Tampereelta on ollut vaikeuksia löytää riittävän isoa baaria niin isolle juhlatuulelle :)

**KOLMIOT – KUUMAT BILEET
KUUKAUDEN VÄLEIN.
(VUORINEN 2008.)**

Timo, 3. vuosikurssi, Staabi ry

Mitä kaikkea kuuluu kolmiovastaavan toimenkuvaasi?
Vastaamme Kolmiotiimin kanssa yleisistä käytännön järjestelyistä yhteisesti, mutta omana osa-alueenani on myös Kolmioiden grafiikoiden työstäminen.

Miten valmistaudut Kolmioihin?

Vedän haalarit jalkaan ja juon itseni juhlatuulelle.

Kolmiodrinkki: Jallumuuli.

Tavallinen Kolmio-ilta:

Yleensä ilta alkaa jo ajoissa Staabin Kolmioetkoilta, sieltä siirryn järjestelemään tarvittavat asiat ravintolaan, jonka jälkeen alkaa vieraiden sisäänotto, ennakkolippujen tarkistus ja mahdollisten merkkien jako. Noin puoliltaöin ilta alkaakin jo mennä omalla painollaan kohti pilkkua.

Minkä teemaisilla Kolmioilla haluaisit käydä?

Pyjama-Kolmioilla

Unelmakolmiot:

Jonot vetäisivät ennennäkemätöntä tahtia ja väkeä tulisi paikalle ympäri Suomea, kaikki olisivat pukeutuneet täydellisesti teeman mukaan, juomaa tulisi seinällä olevista hanoista ja ilta päättyisi ilotulituksiin.

Omat tavoitteet Kolmioille ennen vuoden loppua?

Selvitä hommasta loppuun asti hymy naamalla.

Milloin olit ensimmäistä kertaa Kolmioilla?

Ensimmäistä kertaa olin Kolmioilla oman fuksivuoteni syksyn ekoissa Kolmioissa. Mieleen jäi väenpaljous ja illan kosteus.

Terveiset kolmiokävijöille:

Juokaa, naikaa ja nauttikaa. Ja tottakai myös teidän kävijöiden kommentit kiinnostavat, joten mikäli jonot olivat liian pitkät tai teema ihan perseestä, asiasta voi asiallisesti antaa palautetta suoraan meille järjestäjille :)

Kesätöissä ABB:llä

Haastattelussa ABB Talent -ohjelmaan päässyt tuotantotalouden opiskelija Tiia: "Työn parhaisiin puoliin kuuluvat monipuoliset työtehtävät ja mahtava työyhteisö." Tiia työskentelee Smart Sensor -tuotteen teknisessä tuessa.

TEKSTI JA KUVA: ABB

Millainen on tavallinen työpäiväsi?

Työskentelen ABB:n Motors and Generators -yksikön globaalissa service-tiimissä. Aloitan päiväni yleisimmin avaamalla sähköpostin ja tarkistamalla mitä uusia kyselyitä työjonoomme on tullut.

Aamuista orientoitumishetkeä lukuun ottamatta työpäivien sisältö vaihtelee todella paljon. Toimin osana teknisen tuen tiimiä, jossa asiakkaiden auttamisen lisäksi kehitämme tuotteen tukimateriaaleja ja prosesseja.

Dedication begins with you

A better world begins with you at www.abb.fi/uralle
You find us also at www.facebook.com/ABB

Teemme käyttäjälähtöistä testausta yhteistyössä tuotekehityksen kanssa ja toteutamme erilaisia kehityshankkeita yksin tai yhdessä. Jokainen työpäivä tuo uusia haasteita ja tilanteet saattavat muuttuvat nopeastikin.

Mikä on parasta työssäsi?

Parasta työssäni on se, että aamuisin on aina mukava tulla töihin. Pidän työn monipuolisuudesta ja ennen kaikkea mahtavasta työyhteisöstä.

Lisäksi on mielenkiintoista olla mukana uuden tuotteen kehityksen kaikissa eri vaiheissa, suunnittelusta aina käyttöönottoon asti.

Miten olet kasvanut nykyiseen tehtävääsi?

Ensimmäinen kosketukseni ABB:hen oli vuosi sitten alkukeväästä, kun aloitin Talent-harjoitteluohjelmassa Pitäjänmäen kotimaanmyynnissä. Uusien haasteiden perässä päädyin nykyiseen työtehtävääni.

Opinnot jatkuvat vielä reilun vuoden, mutta joustavien työaikojen johdosta voi jatkaa syksyllä osa-aikaisesti samojen tehtävien parissa.

Mitä ABB:läisyys tarkoittaa sinulle?

Saan olla osa suurta kansainvälistä työyhteisöä, jossa yhdistyy laaja ammattiosaaminen monilta eri aloilta.

Miten olet päätnyt ABB:lle?

Opiskelen tuotantotaloutta Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa ja ABB oli tullut tutuksi jo opintojen kautta.

Vuoden 2015 joulukuussa ABB haki opiskelijoita monipuoliseen Talent-harjoitteluohjelmaan. Ohjelmaan kuului kesätöiden ja erilaisten koulutusten lisäksi mahdollisuus kandi- ja lopputyön tekemiseen.

Pääsinkin mukaan monivaiheiseen hakuprosessiin ja muutaman kuukauden kuluttua allekirjoitin ensimmäisen työsopimukseni ABB:lle.

Talent-ohjelman kautta olen saanut monipuolisen kuvan ABB:stä ja päässyt tapaamaan eri yksiköiden työntekijöitä. Trainee-ohjelman muita jäseniä tapaan säännöllisesti järjestetyissä koulutuksissa ja muissa tilaisuuksissa.

An international take on HC

TEXT AND PHOTOS: NIKITA GAVRILENKO

I was really excited about the name of this event. Herwanta Challenge. The Challenge.

So far knowing a little bit about teekkari special celebrations like “Naked man” and Pub Crawl (where I ran completely blind in a “condom” costume around Tampereen Teatteri), I wondered if I had not passed the challenge.

The kind people of this amazing district that I already love so much, would kick me out somewhere into the city centre, and I would need to pay 3 euro for the bus? Because I am far too lazy to buy the bus card. Hopefully, I am still living in my flat on Vaajakatu 5 and every morning go to TUT in a flow of wonderful Hervanta people.

I am a student of the Industrial Engineering and Management Master's degree program, participated in the Herwanta Challenge with my team, named “2Swag4U” (spelling too swag for you). And it was too swag for me too, as you can see my team in the picture.

We were “dragging ourselves through the Hervanta streets at dawn” from 8:45 in the morning and listening to music. We had a cool Nokia speaker and everyone in the street

was listening to the “old gods via iPod, don't stop my body rock”.

We found our first checkpoint when my boots were half full of water. Ironically, the task was to fill the empty bottle with water. We found the easiest way to do it, got 8.5 or something like this and bravely moved on to the next checkpoint.

Bravery came in handy, as at the next checkpoint we performed in front of guys, who represented the Police Academy. Unfortunately, we had enough physical power only for opening the beer bottle. We also did not have alcohol to **BRIBE** the judges. Yes, this is corruption in Finland at a checkpoint with police.

We sucked at the third checkpoint, where we needed to open the locks. What did they expect? We were too swag to perform a task that needs implementation of our intelligence. At least I took a picture of a pretty judge. She was desperately trying to help us with these crazy passwords needed for the locks.

Nevertheless, we completely owned the fourth check-

point. I think the food, which was free, gave us enough power to perform. The task was to build a ship and save an imaginary group-mate from starving to death by bringing a bottle of beer over the river. Our pirate ship was breaking the waves with the duck-captain onboard. We were so proud of ourselves and decided to make a “victory pose” with bananas, which was the only special feature of our team (but we were swag, what else do we need, seriously).

At checkpoint number 5 we met our soulmates, as these guys were into hip-hop. We needed to solve a case problem, related to riots on the ghetto streets. Who else than we could do it better. With the infinite power of “SWAG” we put down a revolt and successfully helped the company with the case project, saving their money. True gangsta.

The next checkpoint was about dancing and singing in a bucket. No comments. I am wondering what people, who did not participate in Herwanta Challenge, think about

while reading this, because at the last checkpoint we had to escape from some kind of aliens’ spaceship. By that time, aliens did not surprise us, of course.

In order to escape, teams had to attract the aliens with a performance. We hypnotised the aliens with a disco-ball and bombed the wall of the spaceship. Then the judge, who presumably was working for the aliens, as his overalls were definitely not from our planet with all those shoulder straps, constructed the wall again.

2Swag4U completed the Herwanta Challenge by 6 o’clock at the evening. I would say that this was one of the best and surreal events so far and my team mates can confirm it. I still cannot wash out the mud from my sneakers, but it does not matter, as I still run in the forest around Hervanta several times a week and wonder if I will find the next checkpoint.

Adrianmeren keitto

TEKSTI: JOONAS VUORIO & TEEMU LEMBERG

KUVAT: LASSI MÄKINEN

Lähtöpäivä

Pitkään odotettu lähtöpäivä oli vihdoinkin käsillä, ja bussi kohti Seutulaa starttasi Herwoodin pihasta kilitelyiden jälkeen klo 08.30. Bussimatalla ulkoXQ-keltanokkien jännitys oli käsin kosketeltavaa, mutta onneksi konkareiden tarinat railakkaista ryyppäysilloista sentään hieman rauhoittivat pahimpia stressaajia.

Lento Zagrebiin sujui ilman suurempia ongelmia; lentokentällä reissun MVP:ksi tituleerattu, pelkkää elekieltä puhuva bussikuski Oliver (?) saapui noukkimaan sikaosaston kyytiinsä, ja matka ChillOut hostellille starttasi.

Illalla ohjelmassa oli ESTIEM-ruokailu, jossa herkullisen ruuan sekä ölppösten lisäksi pääsimme näkemään varsin huvittomia nukke-esityksiä.

Maanantai

Seuraavana aamuna suuntasimme Rimac Automobilelle tutkimaan minkälainen kioskki tämä sähkökäyttöisiä superautoja valmistava yritys oikein on. Sieltä matka jatkui Slovenian puolelle Rogaska kristallitehtaalle. Vierailut olivat aivan järkyttävän mielenkiintoisia.

Tästä suuntasimme Itävaltaan, meidän seuraavaan määränpäähämme, jossa iltasella oli jälleen ESTIEM-ruokailu paikallisten (1 henkilö) johdolla. Paikallinen vei meidät ruokailun jälkeen ottamaan nopeat ykköset publiin, josta lähdimme pyhiinvaellukselle Schlossberg-vuorelle.

Tiistai

Aamulla tarjolla oli hostelliksi varsin maittava aamupala, josta mahat täynnä sapuskaa lähdimme vaappumaan pitkin Andritzin tehdasmiljöötä. Yritysvierailulla pelasim-

me XQ-sanavisaa, joten kierroksen pitäjät joutuivat mm. vastailemaan kysymyksiin kuten: ”Onko teidän yrityksen kulttuuri enemmänkin sellainen *puita uuniin* -tyylinen vaiko enemmän *Mikko on ottanut oluen* -tyylinen?”. Mitään kovin järkevää vastausta ei ymmärrettävästi saatu.

Vierailun jälkeen lähdimme XQ:n pisimmälle bussimatkalle, Graz -> Venetsia. Matka kului mukavasti viinipulloja tuhoten ja XQ-levylle hajoillen.

Keskiviikko

Lähdimme aamulla seikkailemaan Venetsian saarelle, eikä ollut edes paha darra. Venetsia oli ehdottomasti hienoin kohde XQ:lla. Heti ensimmäisenä kävimme tutustumassa paikalliseen ruokakulttuuriin, jonka jälkeen lähdimme gondoliajelulle.

Gondolin kuski eli *gondolieeri* onnistui lämpimällä käden kosketuksellaan parantamaan pääkivun ja heikotuksen. Olin todella kiitollinen ja tästä hyvästä en hypännyt gondolist uimaan.

Leppoisan ajelun jälkeen lähdimme etsimään matkamuistoja. Monet löysivätkin omaperäisiä kasvonaamioita. Osalle oli tärkeämpää löytää nopeat lasit sekä alkoholia sisältäviä virvokkeita.

Bussille palatessa järkytyimme, kun Italian ainut mopopoliisi tuli antamaan 800€ sakot, koska emme olleet ilmoittaneet matkastamme saarelle tai jotain. Yhdeksää eri kieltä puhuva bussikuskimme sekä bussin huumalaisin matkustaja selvittivät asian nopeasti.

Tämän operaation jälkeen lähdimme kohti Triesteä. Luultavasti kukaan kanssamatkustajista ei ollut selvinpäin enää kohteessa. Eepinen ilta alkoi Italian parhaimmassa ravintolassa, jonka jälkeen päätimme kävellä useita kilometrejä täysin turhaan, ennen päätymistä paikallisiin opiskelijabileisiin.

Onneksi matkan varrelle oli järjestetty useita mielenkiintoisia rasteja, joissa pystyi esimerkiksi juomaan viinalaseja tai kadottamaan omaisuuttaan.

Torstai

Torstai-aamuna maksa ja kukkaro ottivat kolminkeskeiseen puhutteluun.

Päivä alkoi matkalla Rijekaan, jossa suuntasimme innokkaana uimarannalle. Suurin osa porukasta päätti pitää nössöilypäivän, mutta osa lähti vedolle.

Perjantai

Aamulla lähdimme vierailulle Rijekassa sijaitsevalle telakalle. Kalvosulkeisten lisäksi pääsimme tutustumaan hyvin perinpohjaisesti telakan toimintaan. Opimme, että laivat valmistuvat sotkemalla mahdollisimman paljon sekä tekemällä röitä mahdollisimman kovaäänisesti.

Telakalta painelimme Mäkkäriin, jotta saisimme suonet tukkoon ennen kierrosta tippurikiviluolassa. Kävelimme maapallon sisälle kolme kilometriä ja näimme erilaisia kivimuodostelmia sekä maanalaisen joen. Hämmästyttävän darrapuuhaistelun jälkeen lähdimme kohti Slovenian kaunista pääkaupunkia eli Ljubljanaa. Illan ohjelmaksi oli järjestetty keittoamista pihalla ja yökerhossa.

Lauantai

Tänä aamuna kuuden päivän rännikäinen realisoitua monilla ja vain harva soturi tarttui normaaliin tapaan aamutuimasta oluttuoppiin kiinni.

Ennen lähtöä kohti Zagrebia ohjelmaan kuului muutamien tuntien vapaa jakso Ljubljanassa, jossa mm. selvitettiin perinpohjaisesti miten erääseen sänkyyn oli veritahroja eksynyt. Zagrebissa vuorossa oli vielä viimeisen illan pubirundi, joka jatkuikin muutamien kohdalla aivan sunnuntaiaamun lähtöön saakka.

Haaste: FuksiWappu 2017

TEKSTI: SAMUEL RINTAMÄKI

KUVAT: SAMUEL RINTAMÄKI & MARIA KUDINOVA

Sitä oli hypetetty jo orientaatioviikosta lähtien – Fuksiwappu – vihdoinkin se koitti. Kahden viikon keitto, josta muistaa huolestuttavan paljon.

Henkilökohtaisesti asiaa ei auttanut angiina tai joku muu järkyttävä tauti, jota ei ehtinyt hoitaa - Emäteemu oli saatava. Fuksivirhe, mutta tulipahan tehtyä. Ajantaju ja tapahtumien päivämäärät vähän sekaisin syistä että.

Tampin paljastukseen enää tunteja, autolla Pirkkalan lentoasemalla vastaanottamaan Budapestin vierailijat. Herwantaan, Festiaan, ahdasta, speaktaakkeli. Pari buranaa ja kohti Pre-colours-sitsejä, pizzaa, virvokkeita ja kauhea mulina.

Kun vihdoinkin Colourseille selviää sitsien vierustoverit eivät näe suoraan. Sisään, keittolasit 2.0 Saijalta. Drinkkejä, karaokea, sumeaa, kuume, nukkumaan. Aamuun on varauduttu – herätys sammutettu ja päätettynä, etten osallistu jäynän fyysiseen toteutukseen.

Untuvikkojen korkeakoulun 5 minuutin tärinät Festian katolla sairaana ja krapulassa ei ole kokemus, jota suosittelun kenellekään. Budapestiläisten kierrätystä wapputapahtumissa, tankofutista, wappupiknikki ja -leffa.

Kaikenlaista hauskaa ja Samikin tuli melkein uitettua, kalastaessaan munkkia suullaan. Unohtamatta tietenkään säikky-Antin kanssa Wapinaa ja hänen krapulaansa.

Tupsulan ulkoilmakonsertti, bussi junttareille, pullo vergiä käteen. Silmissä siinsi pelto ja lato – pitihän budapestiläisten saada hyvä kuva Suomesta.

Angiina tai joku muu helvetin tauti sai aikaan sen, että nieleminen sattui, ei edes raaka viina mennyt ilman kipua alas. Junttarit pikkupäissään? Älkää tehkö sitä, go big or stay home.

Tulipahan sitä kuitenkin vieraita tanssittua ja vähän mulistua. Ennen kaikkea pääsi näkemään suuren painiotte-lun – Ripa vs häviöjä. Onhan se jokseenkin kyseenalaista katsoa kaljaa kitatessaan alastomien miesten painiottelua pellon keskellä. Tästä huolimatta se oli päivän kohokohta.

Kolmioita edeltävän keskiviikon raesade. No sehän oli Särkän Märkä! Ei enää toiste. Vihdoinkin se koitti – Kolmio-

päivän Wappusitsit, viimein tuntui kuin olisi flunssasta selvinnyt. Viinan määrä sopiva.

Mitä jäi mieleen? EY. (toim. huom. ei maksettu mainos) Tilataksi ja kohti Kolmioita hyvässä olotilassa. Sen mitä Kolmioilta muistan, haluan unohtaa.

Wapussa oli tietenkin muutakin kuin hurlumheittä – Härweli. Ellun suolaamana sitä joutui sitten vastuutehtäviin, mutta onneksi apunani oli kuitenkin Eemil, joka suolasi minut tämän tekstinkin kirjoittamaan.

Kokemus oli kuitenkin hyvä, autolla vähän materiaaleja hankkimaan, fuksichattiin mulinaa ja Härweliä kasamaan. Ihanat ja ahkerat fuksitoverit toivat TiTen edustalta sohvan Härwelin luo; sohva – loistava paikka työnohtajalle.

Siinä sitten katseltiin kun kollegat tekivät töitä ja tarpeen mukaan tietenkin tuli autettuaakin. Härwelin idea oli lähes yksimielisesti päätetty ja panostustaso laadittu sopivaksi. Härwelistä tuli tyydyttävä, vaikkei sillä palkintoja voitettukaan.

Suomenneidon lakitus keskiyöllä. Kaikki katsoivat viekaasti ympärilleen. Lakitus koitti, pullot aukesivat, lakin suojele ja takin kastelu. Hupun tuoksu on vihdoinkin (näin syyskuussa) haihtunut lähes kokonaan.

Sen jälkeen kauheaa kyytiä kohti Bommaria siirtämään Härweliä. Muiden kiltojen edustus oli jo paikalla, mutta onneksi selvisimme paikalle ainakin ennen Man@geria. Parin tunnin jonotusistuskeluk Eemilin kanssa Bommarissa kunnes Wappusihteerit tulevat paikalle pakettiautolla – onneksi pakettiautolla.

Loistava suunnittelutyö tuotti tulosta, kun Tuomaa havaitsi meidän Härwelimme loistavan koon, joten saimme siirtää jonosijainnistamme huolimatta Härwelin kaikista ensimmäisenä.

Suuri kiitos Härwelivahtijoille, joiden naamojen ja olo-tilan näkeminen aamulla oli ihana kokemus – jopa oma väsymys unohtui. Yö oli ollut rankka, mutta myös kaikki vahdit saatiin (keinolla jos toisella) paikalle Wappuverryttelyyn.

Viimeinen aamu, Wappuverryttely, paikalle epäinhimillisen aikaisin. Ihmisten yleinen olotila oli niin sporttinen kuin sinä aamuna voisi odottaa. Aikansa heiluttuaan sai vihdoinkin himoamansa leiman.

Aamusilliksen jonoon, Indecsin Emäteemut ja Samu Ahola, joka kysyi kutakuinkin ”Miksi minä olen täällä?”. Onneksi Samu pääsi paikalle, sillä aamukuuden jälkeen kyseisen herrasmiehen tarjoilemana paras mahdollinen aamupala – 60% Stroh.

Jonosta matka jatkui Koskenrantaan Väsy-Antin ja Samun pressulle, jossa keitto jatkui – ainakin epävanhojen osalta. Strohta, vaniljakossua ja hyvää seuraa.

Seuraava aamupala koittaa Hesburgerin auetessa. Innokkaat fuksit odottavat oven takana avausta, tilaavat ja takaisin ”rannalle”.

Pro-tip: Päärynäpirtelö + vaniljakossu = hyvää pohjaan asti.

Yhtäkkiä tulee viestiä, snäppiä ja kaikkea mahdollista fuksikapteeneilta, että fuksiteemujen pitäisi vähitellen tulla aukiolle yhteiskuvaan. Sinne, kuoharit käteen ja mulisemaan: ”Missä on Man@ger?” - Kaukana takana.

Kolmantena jonossa on hyvä olla. Fuksikulkue tutabiisejä laulaen odottamaan kastetta. Kosken vesi oli kylmää vain,

jos ei ollut tarpeeksi humalassa. Viisi dippausta oli kuitenkin enemmän kuin tarpeeksi.

Kamat niskaan kohti saunaa, väärään suuntaan puoli kilometriä, sitten oikeaan paikkaan. Sauna liian täynnä, open bar, pizzaa ja kaikkea muuta mitä voi tarvita.

Häätö Wapunkaatoon aivan liian aikaisin. Poroön pöytään, Roope ja skumpat. Motivaatiopuheet, kilistelyt ja nauttimista. Aikanaan kotiin.

Suolaan Ville Heinosen, joka on jo kotimaassa päässyt Unkarin viinien makuun, selostamaan miltä se oikea Unkarin viini maistuu. Ja kertomaan yleisesti ESTIEM-vaihtomatkaista Budapestiin ylipäänsä.

Kolme Wapputipsiä tuleville teekkareille (eli nykyisille fukseille):

- Älkää olko sairaita.
- > Jos olette sairaita, parantukaa.
- Kolmet keittolasit eivät riitä.
- Ei ole pakko keitota (mutta tota...).

Oletko sinä Future Talent?

Future Talent -trainee-ohjelmamme tarjoaa vuosittain satoja harjoittelupaikkoja lukuisissa erilaisissa tehtävissä eri puolella Suomea. Monille trainee-ohjelma on polku vakituisen työsuhteeseen.

Haemme jatkuvasti uusia harjoittelijoita esimerkiksi seuraaviin tehtäviin:

- asiakaspalvelu
- data engineering
- konsultointi
- myynti
- ohjelmisto- ja mobiilikehitys
- palvelumuotoilu
- robotiikkaohjelmointi
- UX-suunnittelu

Lue lisää ja hae: www.cgi.fi/harjoittelupaikat

Seuraa meitä:

@CGI_FI

CGI Suomi

CGI

CGI

Experience the commitment®